

Előfizethetni csak a kiadónál országúton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

A napokban a képviselők házában tárgyalás alá fog vétetni a hadügy miniszter törvényjavaslata, az ország védelmére (értsd Olaszország megtámadására) szükséges katonai erő kiállításáról.

Ezen javaslatnak első §. így szól.

1. §. A ministerium meghatalmaztatik, hogy az ország rendes katonaságának számát, a határőrségi seregeken kívül kétszáz ezer fegyveresig emelhesse, s az e végre idő szerint szükséges ujonczokat kiállíthassa.

Mit mond erre a gyönyörűséges paragraphusra a magyar ember!

És midőn a ministerium elbizva magát a ropant többségben illy gyűlöletes javaslattal mer fellépni, kérdjük mi van még hátra mit a ministerium indítványba tehetne, s a mi minket többé meglephetne?

Szépen mennek ügyeink.

Először, egy a historiamban páratlan jelenet mellett magoknak kétszáz ezer katonát, és negyvenkét milliót megszavaztatnak.

Másnapra a ministerium a sötétből félenken elő vánszorog s el mondja, hogy bizony tulajdonképen ez nem is a háza veszedelme ellen hanem arra való lesz, hogy Olaszországban az osztrák trón méltóságához illő béke köttessék.

Harmad napra nap fényre jő maga a törvényjavaslat is; és lázzongó kétségbeeséssel olvassuk

hogy a ministerium az ország védelmére szükséges katonai erőnek kiállítását ekként értelmezi, hogy az ország rendes katonaságának száma két százezerre emeltessek.

Mi első tekintetre azt hittük, hogy a törvény szerkezete hibásan van feltéve. De nem úgy van. A ministerium szántszándékosan úgy magyarázza azt, a ministerialis párt már argumentumokról is gondolkodik, mint kapacitálja a magyart arról, hogy csakugyan jobb lesz, ha ezen ajánlat a mostani hadsereghez oda csatoltatik, s nem más, egyéb lesz belőle, minthogy ajánlott ujonczainkkal a meglevő ezredeket egészítjük ki.

Természetesen, hogy ezzel a fehér frack, s a sárga fekete sinor is együtt fog járni.

Hát még a falséges német commandószavak. Riktáj! Presentir! Rekszumkerdaj!

És végre a német tisztiek, s az ezred tulajdonosai: Dom Miguel, Wellington, orosz czár, orosz király, mind megannyi bájos historiai emlékezetű nevek.

Igy vagyunk mi magyarok.

A ministerium azonban midőn így jár el, csak magával marad következetességben.

A ministerium a régi pecovicsokkal, s a táblabírák, és szolgabírák azon neveivel, kik a meggyekben teljesítőkkben a hallgatérendszert követtek, szavazáskor pedig mindig a legutolsó restaurational győztesé lett párthoz állottak, összehozva az első naptól fogva úgy kormányoztak, hogy az országot a marozinszi legnemesebb mozgalmak szellemétől minél inkább félrevezessék, s egész political irányukat ama reményekben gazdag utból kitérítsék, eredeti jelleméből kivetkeztessek.

Mi e vádat számtalanszor kimondtak a ministerium ellenében a hányzor egy egy adatka szönyegre jött.

Most előttünk minden diplomaticai fényben van.

A ministerium az argumentatiok chaoszából, jó erős csigán, felhuzott vagy tízenkét argumentumot arra, hogy az ország érdeke úgy kívánja, hogy az osztrák ellenében fegyveres erőt küldjünk.

Azt mondták: másként nem lehet, ha ezt megtagadjuk, annyi mint Auszriától teljesen elszakadni, ha pedig elszakadunk itt a reactió, itt a rácz itt az oláh, itt a tót borzasztó anarchia lesz, a paraszok fellázadnak a földesurakat felszékkelik, és több afféle.

A képviselők házában a ropant nagy többség ittece számra itta ezen argumentumokat.

Az argumentumok most dönthetlennül állnak. Isten sem dönti meg, nemhogy Nyári Pál, Teleki, Patay, vagy a két Madarász, legkevésbé pedig

egy zuglap mint Marczius mellyet uton utfélen egy pengő garasért megszerezhetni.

Illyetén helyzeiben a különvéleményeknek nincs más mit tenni, mint az országnak szorícsét kívánni azon dícső következményekhez mellyek ezen hátyaerősség argumentumokból következni fognak.

Holnap vagy holnapután a képviselők házában a törpe minoritás fel fog kelni, kívánni fogja, hogy a kiállítandó ujonczok ne a rendes katonaság kiegészítésére, hanem egy független nemzeti hadsereg alkotására fordíttassanak, s hogy inkább a rendes és kitanult katonaság olvadjon fel az ujakban, mint ezek bennök.

A ministerialis hivatalnokok azonban ekkor viszont felkelvén, miután otthon, a Közlönyből, a mult alkalomra használt argumentumokat ujonnan pro recenti memoria átrepetálták volna, azt fogják felelni:

Ez ismét nem lehet: egy külön hadsereg felállítására Bécsben, Inspruckban, és Ischlben igen gyanus volna, azt mondanák hogy mi elszakunk Auszriától, akkor pedig itt a reactio, itt az anarchia, itt a vallási, nemzeti és isten tudja, miféle háboru.

A vita alatt lenne egy pár keményebb összecövekés, egy dramai jelenet, s később néhány vizsgáló szó, hogy ezt nem úgy kell érteni, ez csak arra való, hogy a németet egy kicsit elboldondítsuk.

Végre lenne szavazás, s harmincz negyven ellenében határozna háromszáz usque négyszáz ember.

És ekkor a már kétszer használt argumentumok új győzelemmel koszoruzva néhány napra ismét nyugodni mennének a Közlöny hasábjai.

Persze hogy a legközelebbi feltámadásig.

Jövendőlni nem tudunk. A körülményeket azonban ismerjük, s azért az a minnek el kell következnie, el fog következni.

Értjük a status adósságot.

Itt a táblabíró párt felkiált. De isten engem úgy segéljen ez már nem megyen, ez sok, ez gyalázat, ez borzasztóság!

Azonban a táblabírák Kovács Lajoshoz conferenciára hivatnak. Kazinczy Gábor kigondol egy pár ijesztgető phrasis, Bernát József és Csiki Sándor még mindig torkig usznak a bizodalomban, és a táblabíró gondolkozóvá lesz.

A gondolkozásban az ember úgy hozzá szokik mindenhez.

Mert hiszem, először a ministereken kívül, kik tudták mit cselekesznek, egy ember sem volt az országban ki hitte volna, hogy Marczius után

még ne csak, hogy haza ne hozzuk, hanem még seregestől küldjük oda katonákat, és mégis sikerült a többséget capacitálni.

Igy szinte midőn a kétszázeezeret megajánlottuk, kinek jutott volna eszébe, hogy honfainkkal az osztrák rendszerre alakított ezredeket fogjuk orgánczolni, és hogy a negyvenkét milliót arra adjuk, hogy azon a többi szép dolgok között fehér frakkokat, és sárga zsinórokat vegyenek és még is kezdünk hozzá szokni. A többi között a ház hatodik osztálya már el is fogadta a ministerialis javaslatot.

Igy lesz a status adósságokkal is.

Azt fogják circiter mondani. Másként nem lehet. Ezt saját érdekünk kívánja. Austria e nélkül fel nem állhat, I Ferdinand trónja megbukik, pedig I Ferdinand ugyan az, ki egyszer mind V Ferdinand A magyarnak nagy lelkűnek kell lenni, ha segítettek őt katonával segítsük pénzzel is, ne-hogy elmondják rólunk mit egykor egy tót meggyéről, hogy vitam et sanguinem, sed avenam non. Végtére pedig ez ministerialis kérdés, a körülmények parancsolók, nekünk nincs más utunk mint, vagy elvállalni az évenkénti tíz milliót, vagy elszakadni austria-tól. . ha pedig elszakadunk itt a reactio, itt az anarchia, itt a tót, oláh, német, rác. Feltámadt valahonnan egy új Dósa, ismét Horavilág lesz.

És a törpe minoritás, ha mindjárt száz szavazatra vergődik is, lesz ellenében mégis háromszáz ötvenkettő.

És midőn mindezek meg fognak történni, mi abban nem fogunk egyebet látni, mint vas következetességet, azon az uton, mellyen a ministerialis politika megindult. A régi jó argumentumok harmadszor megteendik a magokét.

És isten tudja, tán még meg fogják tenni negyedszer is.

Akkor tudni illik, midőn arról lesz szó, hogy az utoljára is még scandalum, hogy egy fejedelem alatt, két hadügyminister, két finantz rendszer uralkodják.

Hanem meglehet, hogy ez időben már nem is lesz többé szükség azokra a jó argumentumokra.

Majd tudja német, mit kell csinálni.

Meglehet a magyar is fogja tudni esakhogy ekkor már annyira hurokra leszünk kerítve, hogy nagy szerencsénknek fogjuk tartani, ha a marcius előtti állapotra vissza mehetünk.

És ha egyszer vissza megyünk, lehet, hogy a németnek lesz gondja rá, hogy a magyarnak többé ne legyen módja illy kalandokat, mint a mostani, újra elkövetni.

Azonban mielőtt cikkünköt bevégeznők meg kell jegyeznünk, hogy mi nem hisszük, hogy mind ezek megfognak történni, a táblabíró pártnak csak elvégre meg fognak szemei nyitni, s utána fog látni, hogy politikánk valami uton módon más felé csavarodják.

Jelenleg csak arra szoritkoztunk, hogy a jelen politica vaskövetkezetességgel vezet azon utra mellyet felmutatánk.

És ha egyszer ott leszünk, vigan leszünk az olyan parlamenttel, melly nem nézett mélyebben

a ministeri politikába, csak azt nézte, van e bizodalom a mostani ministerek személyében, vagy nincsen.

A ministerium midőn már tán későn lesz, vissza fog vonulni; és vigasztalandja magát, mint egykor a falusi borbély, kinek betege meghalt: s ki az anecdotta szerint, nagyon csodálkozott curája szerencsétlen végén: mert úgy mond ő minden jót elkövetett mit csak tudott, megborotválta a beteges eret vágott neki, hánytatót adott be, sőt egy pár fogát is kihúzta, s még is meghalt! —

Az elemi oktatást illető törvényjavaslat előttünk fekszik.

Egyszerű olvasás után, kilátszik annak minden sorain, hogy azt Eötvös József, Hám János herczeg primással együtt componálta.

Tessék csak az olvasónak a 13 §. megtekinteni. —

13 §. A melly közönségben több hitfelekezet van, mindenik hitfelekezet számára külön elemi iskola nyitattik, ha egy-egy felekezet iskolába járó gyermekeinek száma ötvenre megyen.

Mikor az ember ezt elolvasta, felkiálthat: Éljen a tizenkilencedik század.

Tehát, nyájas olvasó, Magyarország 1848ban még ott van, hogy az ő cultusministere törvényjavaslatot terjesszen elő, mellyben a hitfelekezetek külömbisége szerint, egy faluban lesz papista iskola, kalvinista iskola, sőt tán Zsidó, rác, lutheranus is.

Bizony furcsa dolog, hogy azok, kik midőn, még nem ministerek, hanem csak az oppositio vezetői voltak, szüntelen prédikáltak, hogy a status nem káptalan, a status nem consistorium, a status világi vagy is polgári kormány, a melly természetesen nem nézi azt, hogy ezen vagy azon polgára mellyik templomba megyen imádni istenét; most miután ministerek lettek, az ország színe elébe egy jesuita javaslattal mernek fel lépni.

Papista iskola, kalvinista iskola, olly két szem-szuró botrány, mellyen a külföld, ha eddig mindig liberalismusunkról hallott beszélni, nem fogja tudni, mit kelljen gondolnia.

Szeretnők tudni, van-e arra egy jóra való argumentum, hogy a népiskolák így hitfelekezetekint külön választassanak.

Lássuk először is az elemi oktatás tárgyait. Irás, olvasás. Fejbeli és jegyekkel való számítás. Természettan és természet leírás, különös figyelemmel az életmódra, és vidékre, mellyhez a nevendékek szüleinek nagyobb része tartozik. Hazai történet s földleírás. A polgári jogok, és köteleességek ismeretei. Test gyakorlat, különös tekintettel a hadi szolgálatra. Éneklés.

Ezek közül a mi az éneklést illeti, vagy ugyan papista éneklés, és kalvinista éneklés, de a többi tanulmányokra nézve a vallásnak csakugyan nincs befolyása.

Különösen, midőn a 12. §. szerint: A vallásos oktatást a növendékek ezentul egyenesen és közvetlenül vallásuk lelkészeitől veendik.

Miután tehát a vallási oktatással így vagyunk, mi szükség volt e barbárságra, hogy az iskolák hitfelekezetek szerint különíttessenek el.

Fen akarják tovább is tartani azon gót institutiókat, mellyek polgárt a polgártól még ugyanazon faluban is megkülönböztetik, vagy tán az tetszik némellyeknek, hogy mint eddig volt, a felekezeti iskolák növendékei egymás ellenében harcias tábor képezzenek.

Emlékeznünk magunk is, hányszor verekedtünk a kalvinista diákokkal, hányszor vertek meg minket, és hányszor vertük meg mi őket.

A vallási oktatást minden hitfelekezeti saját papjától veszi. Tehát nem a rendes tanítótól; s ezért egy rendes tanító alatt Amerika minden vallásabeli növendékek bizvást egytűvé járhatnak.

Épen arra van szükség, hogy az illető lelkész a hét meghatározott napjaiban külön adjon leczkét a vallásból.

És, miután ez olly könnyű, s a kivitelben annyira semmi nehézséggel nem jár, a szabadelvűek lelkők mélyéből megbotránkozhatnak, e Eötvös javaslatán, és köteleességüknek ismerhetik arra munkálni, hogy azon fatalis 13-ik §. módosítsák, úgy is azokhoz a 13-ik §. sukhoz más egyéb helyeken is kevés a bizodalom.

Azért le vele a vallási elkülönözésekkel.

Fütyöljük ki azon képzelt rémeket, mellyeket az illyen javaslatok pártolói előhoznak, hogy tudni-illik, népünk vakbuzgó, s egy illy rendelet még vallási háborut hozna létre.

A ki a józan s felvilágosult magyart jól ismeri, efféle nem jut eszébe. A hol a nemzetiség idegen, azon helyeken a vallásbeli külömbiségek ritkábban is fordulnak elő.

A mi ministeriumunknak nagy baja az, hogy mindig rémektől fél mellyek nem léteznek, és nem fél azoktól mellyek léteznek.

Vannak egy pár eszmék, mellyek népünknek csak ráfogtatnak a nélkül, hogy léteznének, vannak, mellyek léteznek, de azt sokan, kiknek különben köteleességük úgy hozná magával, nem igen ismerik.

A magyar népnél például a mi a vallást illeti, szabadabbelvű, türelmesebb és felvilágosodottabb alig létezik.

Hanem egy különös körülmény létezik.

Német és Franciaországban vakbuzgó a vallásban a közép, a kormány, s azok emberei mind philosophusok.

Nálunk szeliditürelmü a nép, a középosztály indifferens, hanem a kormány, különösen a megbukott, igen templomos gyónogató és bójtölő publicum. —

Vannak nálunk több magasbrangu családok, hol a vallásosság egész a külső formáig a család characteristicájához tartozik.

Ugy látszik, hogy a jelen cultusminister is illyen csakádból származik.

Innen magyarázható meg az előttünk fekvő törvényjavaslatnak capuczinusszellemü szerkezete. —

Pedig ha az ember minister lesz, a haza érdekei megkivánhatnák, hogy az ember vetkeznie azon mezt melyt őt mint magán személyt boldogíthatja ugyan, de az egészre csak a léghárósabb hatással lehet.

A majoritás és minoritás feletti tegnapi cikkünket folytatjuk.

Mit akar az a néhány ember ott, a baloldal egyik szögletében, ellenünk százak ellenében? Kérdi a jobb oldal némely embere, s százakból álló hatalmát azzal mutatja meg, hogy a néhányból álló párt emberét ki nem hallgatja, mint-ha félne az argumentumok hatalmától, vagy mint-ha azt akarná megmutatni, mikép neki bizony beszélhet Nyári akármit, ő egyszer el van határozva nem re szavazni, mert — a minister is így szavaz, s ha „lotus illabatur orbis, intrepidum feriat ruinae,” s felhívja a ház boldozatját leszakadásra, hogy ő a ministerium mellet van.

És mi nekünk csak örvidenünk kellene e türelmetlenségen, ez elnyomási törekedésen, mert hiszen a figefa a teher alatt terjedelemben nyer, az elnyomott igazság bujában tenyész, s az igaz ügy iránti türelmetlenség, annak legbiztosabb diadalát segíti elő.

Nekünk vigadni kellene, hogy pártunk szonokai lekiabáltatnak, ledorongoltatnak, leöklöztetnek, mert hiszem egy jövődől bíró politicanak, az üldözés első statiumán is keresztül kell menni. —

De mi nem örvidünk, mert lelkünk fáj, hogy nemzetünk gyűlése, — melyet mi a fenségesség dicsugáiraival szeretnénk körül övedzni — így fosztja meg maga magát a tiszteltetés követelhetésétől.

Nem örvidünk, mert ama fellépések által a képviselő méltóságának és tekintetének hitét látuk megingattatva, megszegyenítve.

Avagy azt gondolja e a többség, hogy oly partizanok fognak fényt szerezni állásának, kik mindenütt csak párbajrai szint keresnek, s azon fogással igyekeznek véleményeiknek nyomatókat szerezni, hogy az ellent, unparlamentaris kifejezésekkel a kihívásra kényszerítsék? Gondolja e a többség, hogy oly egyének szereznek e neki méltóságos álláspontot, kik a minoritást az ülésben bujlogatoknak, rossz szándokuaknak, nevezik a teremén kívül pedig még sokkal urbanusabb nyelvel illetik.

Különös módja a capacitationak, és vélemény-türelmennek.

Avagy azt gondolja tán a többség, hogy a zaj és öklözés elrúnti, megijeszti a kevesebbséget? Csalodik, csak a gyáva rémül el, s csak a meggyőződéssel nem bíró veti el véleményit az ijeszgetésre.

Azzat vádoltok, hogy a minoritás sohat beszél és elfeleditek, hogy ti mennyit zajongtok.

Azt mondjátok, hogy a kevesebbség mindenben opponal csak hogy opponáljon s nem

engeditek megfordítani a tételt, miszerint a többség mindent elvet, mi csak nem tőle ered.

Azt kívánjátok, hogy törpüljön el a minoritás, s magatok is pulyák vagytok, s elfeleditek hogy törpe csak orias mellett lehet, s nem egyenlő term etűek közt.

Azt kiáltjátok, mentsük meg e hazát és olajat öntetek a tüzre, ingerléssel akartok békíteni, ledorongással capacitálni és — mert czélt ezen eszközökkel nem érhetek — fennhangon hirdítetek, „miképp a kevesebbség csak cabinetzavart akar előidézni.”

Kisszerű és gyermekes védelem, az okszerű megtámadásokat így párirozni; vagy nevétséges gondolat, a jogos megtámadást ez által lehetetleníteni.

Lovagoljatok azért ministerialis paripástokon, zugjatok és kiabáljatok, gyanúsítatok és rágalmaztatok, hisz ez oly szépen áll egy oly roppant többséghez! hisz ez oly biztos ut magának tiszteletet szerezni, hogy na!

De ha szent előttetek e haza, mint arról kéltelkenni senkinek joga nincs, ha dicső előttetek mindenre mi egy honát igazán szerető polgár és magyar előtt szent, igyekezzetek a nemzet gyűlésének méltóságát tiszteletben tartani és tartatni, őrizkedjete annak fenségét botrányos jelenetek által meggyilkolni, mert — Istenünkre mondjuk — e hazát, e fajt nem a korona fénye fogja a jelennek tömkelegéből kivetelni, nem a tron oszlopai megtartani le bazát e nemzetet csak e nemzet mentheti meg, azért őrizkednünk kell, hogy a nemzet önmagát arcul ne ne csapja, vigyáznunk kell, nehogy a trón ingadozó oszlopain reszkető koronának elhalaványult fénye a nemzeti gyűlés szöszékének sárral dobált romjain törjék meg.

Cikkünk akaratunkon kívül hosszura terjedvén a minoritást illetőket holnap adandjuk.

Csernátóni.

Budapest lelkes hölgyeihez.

Tudjátok ti szép érzésű lelkek, miszerint jövő hétfőn az az főtő hó 31-én egy hatszáz főből álló önkénytes budapesti zászló áll fog ritka erélyű Földváry Lajos őrnagy vezérlete alatt, a táborba ki indulni.

Vallásos illetés lengi át ezen egész sereget veszélyben forgó haza szent ügyéért, s az önként beállott buzgó harczfiak, egyől egyik készek, vérüket utolsó cseppik, a szabadságért feláldozni. —

Ezt tudván, figyelmezzetek arra tisztetjeim, hogy a csatazás közbenet sebeket, képesek ugyan az értelmes és szorgalmas kapott orvosok az elvérzéstől, s elfenésedéstől (vom Brande,) megóvni, de nem pusztá jó akarattal hanem eszközökkel, minők: a tépés, vászonyhulladékok stb. továbbá bizonyos sebészi műszerek, ugymint kések, ollók, fűrészek, fogok stb. végtőre különböző gépek.

Szíveskedjete tehát, következő cikkekkel, tehetségtök szerint alulirt időben és helyre beküldeni. —

1. Tépés. (Charpie.)

2. Használt vagy nem használt vászondarabokat.

3. Egy két polyát. (Faschen.)

4-szer. A fent említett műszerek és gépek megszerzésére fordítandó bár mily csekély pénzbeli mennyiséget.

A beküldési határ idő folyó hó 26 és 27. (Szerda és Csütörtök) délelőtti 9 órától 12-ik délutáni 3—6 óráig.

A beküldési hely a szabadsajtó uczában létező orvoskari épület házmesternél; hol az általam megbízottak küldött ajándékot át veendik, s a küldeményt az adakozók nevével együtt pontosan feljegyezendik.

Kelt Pesten julius 24-én 1848.

Dr. Arányi,
Nemzetőri önkéntes.

Mákvirágok.

— A főrendek tegnapi ülésében, az insbrucki küldöttségből magát kihagyatni kért gróf Batyáni Kázmér helyett kipotlására Ürményi Ferencz Rédei János és Feszetics Jászilo választattak el. Ez annyit tesz, hogy ezen három együtt tán csak öt annyit mint Baranya megye lelkes főispánja. Mi azonban azt mondjuk, hogy még így is sub judice lis est.

— Ha jól értesztünk, a magyar tudós társaság nagy fába vágta fejszójét az az Toldi Ferenczet. Sokak kérelmére ugyan is kik a Népelem-et olvasni szeretnék, elhatározá az academia, mikép egy rendkívüli bizottmány küldend ki, mely említett buvartudós polgártársunk vezetése alatt kipuhatolni igyekezzék, ha valjon a magyar nyelv és Népelemi-Magyar nyelv közt valami rokonság létező-e? s ha igen: honnan van az, hogy a tudós academiának erről tudomása nincsen? s ha nem; mimódon és micsoda megelőző intézkedésekkel lehetne azt megakadályozni, hogy e magán álló nyelv a jelen kor zavaros körülményeit használni akaró más nemzetiségek és nyelvek példájára — utóbb magát is diplomaticai állásra emeltetni követelje. Toldi Ferencz neve kezeskedik arról, hogy ha itt siker remélhető az elérve is leend. A bizottmány egyszersmind arra is utasítva lessz, hogy a problematicus rokonság netáni felfedezése esetére, egy kimerítő népelem-nyelvtant (gramaticát) dolgozzon ki, melyhez uné dictionnaire des deux nations t. i. egy magyar-népelem és népelem-magyar (ad normam néme, — magyar és magyar — német) szótár mellékeltessek. Híre van, hogy ezen orias és roppant kitérűt igénylő vállalat biztosabb sikerű megoldása végett az academia Regul polgártársunkal is egyezkedébe felszólítván őt: mikép mostani csekély tervével felhagyva kutatásait és

analysáló élet eszét a Dunaközélemben igyekeztek használni, tudományos és nyelvtani kirándulásokkal teendő az országuti Kunewalder házba mint a népelemismus Arabia petraeájába. Némelyek szerint Toldi Ferencz pedig inkább arra is felvan hatalmazva, hogy Körösi Csoma Sándor szellemét időnként — valamely gordiusi csomó megoldására — beschwörolhasa. A közönség rettenetes szorongó várakozásban van a siker fellett, fajunk számának lehetséges de nem hihető szaporodása, az elméket rozszaszín vagy komorál-makban ringatván.

Csernátóni.

A tegnapi bécsi gőzös azon hírt hozta, hogy a bécsiek a magyar nemzetgyűléshez rövid időn küldöttséget fognak indítani, mely kijelentse, miképp ők sem statusadósság elvállalását, sem Olaszországba katonai küldetést, sem pedig a pénz- és hadügynek viszonti átadását emlegetni többé nem fogják, sőt készek 40 ezer jól felfegyverzett sereggel segíteni az illyr lázadás elnyomására: — c s a k Pulszki hívatassák le Bécsből.

U. i. Éppen most halljuk, hogy a bécsieknek ezen ajánlatára a képviselői tábla titkos ülést tartott, melyben elhatározá: az említett ajánlatokat o l y á r o n meg nem vásárolni.

HIRDETÉSEK.

Hiradás.

Közel Pesthez vasút mellett fekvő Alberti m. városában vegyon minden órán eladó fiatal egészséges tiszta finom szürű három éves koss 85. — Úrú 273. — Anyabirka 665. — Toklyó úrú 110. — Toklyó nyöstény 223. — Idei kosbárány 29. — Idei úrbárány 235. — Idei nyösténybárány 317. — Ezen birkaszámból venni kívánók jelentsek magokat Albertin az urodalmi tisztségnél, mivel az alkut is megtehetik.

Eladó paripák.

Angol méntől, és magyar kanczától származott, hatéves szürke kancza, 400 pft.; öt éves világos pej herét, 350 pft.; négy éves pej kanczal 260 pft.; megtekinthetők a hajóvendéglőben, a venni szándékozók értekezhetnek az illető tulajdonossal, — ifj. gr. Batthányi István ural, Angol királyné 24-ik szám alatt.

Nemzetöri öltözetek,

mint: kék atilák, szürke nadrágok, nyári zubbonyok Singer Ignác és társának újan nyitott férfiruha-tárában kaphatók. Hasonló öltönyök elkészíttetnek 6 óra alatt. A nagyhid és bécsi utca 9 számán Haris-féle ház szögletén.

Magyar közepi vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kérésnek, sziveskedjenek legelőbb egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.
 „ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.
 „ „ személyvonat délután 2 óra.
 Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.
 „ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.
 „ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.
 Pestről Váczfélé reggel 6 óra 30 percz.
 „ „ délután 2 óra 30 „
 „ „ „ 5 „ 30 „
 Váczról Pestfelé reggel 8 órakor
 „ „ délután 4 „
 „ „ „ 7 „
 A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécabé naponkint reggeli 6 órakor Győri közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.
 Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra: minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.
 Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főigazgatója.

Megbizás.

Alulírt, a pesti e. b. váltótörvényszék előtt, minden ügyeimben Vörösmarthy Sándort vagy akadályoztatása esetében e megbizás előmutatóját — megbízottamnak, illetőleg ügyvédemnek valom. Költ Rimaszombatban július 10-én 1848.
 Kukics János m. k.

Elöttem Papp Ábrahám megkért tanu előtt.

Elöttem Papp Mihály mint megkért tanu előtt.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál, **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.